

ПРОТОКОЛ

№ 300

гр. Пазарджик, 08.06.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на осми юни през две хиляди двадесет и трета година в
следния състав:

Председател: Минка П. Трънджиева

Членове: Красимир Г. Ненчев
Албена Г. Палова

при участието на секретаря Константина Д. Рядкова
Сложи за разглеждане докладваното от Красимир Г. Ненчев Въззивно
гражданско дело № 20235200500306 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 10:45 часа се явиха:

За жалбоподателя Община Б. се явява адв. Ц. Х., редовно
упълномощена. Страната е нередовно призована при неспазване на
преклузивния срок по чл. 56, ал. 3 от ГПК като не е изтекъл срокът за
призоваване на страната.

Ответникът С. В. Я., редовно призован, не се явява. За него се явява адв.
Н. Б., редовно упълномощен.

Адв. Х.: Не възразявам против нередовното ми призоваване. Да се даде
ход на делото.

Адв. Б.: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че няма процесуална пречка по даване хода на делото,
затова

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО

С Решение № 1297/29.11.2022 г., постановено по гр. д. № 2597/2022 г.
по описа на Районен съд – Пазарджик, е осъдена общ. Б., Булстат ***, с адрес
гр. Б., *** представлявана от кмет К.В. ДА ЗАПЛАТИ С. В. Я., ЕГН
*****, с адрес: с. А., общ. Б., сумата от 7721,04 лева, представляваща

дължимите трудови възнаграждения за м. 04 - 07.2022 г., ведно със законната лихва върху тях от завеждане на исковата молба в съда – 11.08.2022 г. до окончателното заплащане.

Осъдена е общ. Б., Булстат ***, с адрес гр. Б., *** представлявана от кмет К.В. ДА ЗАПЛАТИ С. В. Я., ЕГН *****, с адрес: с. А., общ. Б., сумата от 850 лева, сторени разноси в производството.

Осъдена е на основание чл.78, ал.6 ГПК, във вр. с чл.83, ал.1, т.1 ГПК общ. Б., Булстат ***, с адрес гр. Б., *** представлявана от кмет К.В. да заплати по сметка на РС Пазарджик сумата от 308,84 лева, представляваща дължимата държавна такса за производството, както и сумата от 150 лева, представляваща изплатено възнаграждение на вещото лице по съдебно-икономическата експертиза На основание чл.242, ал.1 ГПК.

Постановено е предварително изпълнение на решението в частта, с която се присъжда трудово възнаграждение.

С Определение № 293/06.02.2023 г., постановено по реда на чл. 248 от ГПК, е оставено без уважение искането на адв. Х. за изменение на решението в частта за разноските по делото.

Срещу постановеното решение в законния срок е постъпила въззивна жалба от Община Б., с която същото се обжалва като постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила, в нарушение на материалния закон и необоснованост. Прави се искане да се постанови решение, с което да бъде отменено първоинстанционното такова и да се отхвърлят предявените иски като неоснователни.

На първо място в жалбата се твърди, че в решаващите мотиви на оспореното Решение, първоинстанционният съд въобще не бил обсъдил становището на ответника, изразено в писмения отговор на исковата молба и подържано в съдебно заседание, а именно, че исковата молба, по която е образувано делото, е изготвена, подписана и подадена от адв. Б. без да е редовно упълномощен от Я. да извърши тези процесуални действия, които нито били посочени в представения Договор за правна защита и съдействие, ведно с Пълномощно от 10.08.2022 г., нито били потвърдени в съдебно заседание от Я., т. е. се твърди, че исковата молба е нередовна, а предявените с нея иски са недопустими и е следвало да бъдат оставени без разглеждане, а производството по делото – да бъде прекратено. Твърди се, че като е

допуснал образуване на делото по нередовна искова молба и се е произнесъл по недопустими искове, първоинстанционният съд е нарушил съдопроизводствените правила и е постановил недопустимо съдебно решение.

На второ място се твърди, че в решаващите мотиви на оспореното решение, първоинстанционният съд неправилно бил приел, че ищецът е изпълнявал служебните си задължения. За да достигне до този неправилен извод, съдът се бил позовал на показанията на посочените от ищеца свидетели, а именно Л.И. /на която Я. бил свидетел по образувано от нея срещу Общината гр. д. № 2646/2022 г., по описа на същия съд/ и В.М., като изцяло бил игнорирал показанията на свидетелката Н.Т., както и приетата по делото и неоспорена Разпечатка от сайта на ОбС - Б. за прието последно Решение от последно проведена сесия на 24.06.2022 г., която дори не била обсъдена и съдът бил счел, че не следва да я обсъжда, тъй като била неотнормима към предмета на делото. Сочи се, че последното проведено заседание на ОбС – Б. било на 24.06.2022 г., като след това не били провеждани заседания през процесния период, поради което следвал въпросът как ищецът е изпълнявал служебните си задължения, като не е свиквал сесии и не е провеждал заседания на ОбС, а кабинета на Председателя - в случая ищеца е бил заключен и запечатан.

На следващо място се твърди, че в решаващите мотиви на оспореното Решение, първоинстанционният съд неправилно бил приел, че е налице признание на ответника, че дължи процесните трудови възнаграждения. Поддържа се, че както в писмения отговор на исквата молба, така и в съдебно заседание, ответникът оспорва претендираното възнаграждение както по основание, така и по размер и никога не бил признавал, че дължи същото.

Поддържа се, че първоинстанционният съд неправилно бил приел, че процесните възнаграждения са трудови. Сочи се, че трудовото правоотношение е регламентирано в КТ като такова между работодател и работник, възникнало по някой от посочените в Кодекса на труда начини. Правоотношението на общинския съветник, респективно на Председателя на ОбС възниквало въз основа на избор от момента на полагането на клетва и избирането му за Председател. В този смисъл Общината не се явявала

работодател на общинския съветник и на Председателя на ОбС по смисъла на чл. 1, т. I от ДР на К Г. Такъв не бил и Общинският съвет, който нямал самостоятелен щат, поради което се стигало до извода, че правоотношението между Общината и Председателя на Общинския съвет не било трудово, макар и за целите на социалното осигуряване да е приравнено на такова. Сочи се, че председателят на Общинския съвет полага труд, за което получава възнаграждение, което обаче няма характеристиките и белезите на трудово възнаграждение по смисъла на КТ. Предвид липсата на трудово правоотношение между Общината и ищеца, се поддържа, че не са приложими разпоредбите на Кодекса на труда по отношение на дължимостта и изплащането на трудовото възнаграждение – например чл. 245 от КТ, въвеждащ гарантиран размер на трудовото възнаграждение, който следва да се заплаща при добросъвестно изпълнение на трудовите задължения. Безспорно било, че изплащането на процесното възнаграждение на ищеца следвало да се извърши със средства от бюджета на ответната Община. Поради това се твърди, че съответните разпоредби на ЗПФ и ЗМСМА са специални и следва да намерят приложение при противоречие с общите разпоредби на ЗЗД относно неизпълнението на задължения – например чл. 81, ал. 2, според който обстоятелството, че длъжникът не разполага с парични средства за изпълнение на задължението, не го освобождава от отговорност /обща разпоредба/. Твърди се също така, че първоинстанционният съд е игнорирал обстоятелството, че при противоречие с общите разпоредби – чл. 81, ал. 2 от ЗЗД, следва да намерят приложение съответните специални разпоредби - чл. 94, ал. 2 от ЗПФ и чл. 34, ал. 9 от ЗМСМА, които са и императивни. Като не бил приложил цитираните специални разпоредби на ЗПФ и ЗМСМА, съдът бил допуснал нарушение на материалния закон и е достигнал до неправилен извод, а именно: „Възражението на ответника, че нямало приет Бюджет за 2022 г. на общ. Б. и не можело да бъде изплатено възнаграждението на ищеца, съдът счита, че не следва да бъде споделено, тъй като обстоятелството, че длъжникът не разполага с парични средства за изпълнение на задължението, не го освобождава от отговорност.“ - стр. 6. абзац 5-ти от съдебното Решение, т.е. при съществуващо противоречие неправилно бил приложил общата разпоредба на чл. 81, ал. 2 от ЗЗД вместо императивните специални разпоредби - чл. 94, ал. 2 от ЗПФ и чл. 34, ал. 9 от ЗМСМА. Така допуснатото нарушение на материалния закон и неправилният

извод на първоинстанционният съд били довели до постановяване на неправилно съдебно решение. Поддържа се, че в решаващите мотиви на оспореното Решение, първоинстанционният съд, като бил игнорирал съответните специални разпоредби - чл. 94, ал. 2 от ЗПФ и чл. 34, ал. 9 от ЗМСМА, въобще не бил обсъдил обстоятелството, дали Общината има или няма приет бюджет за 2022 г., както и представените в тази насока доказателства, с което бил допуснал нарушение на процесуалните правила, на материалния закон, както и е постановил необосновано съдебно Решение.

За месеците от април 2022 г. до юли 2022 г. включително възнагражденията на ищеца били начислени, но не били изплатени, поради неспазване на срока по чл. 94, ал. 2 от ЗПФ /неприет бюджет за 2022 г./, като в тази насока подробно се сочат обстоятелства с твърдение, че доказващите ги писмени доказателства, приети и неоспорени по делото, въобще не били обсъдени от първоинстанционният съд в решаващите мотиви на съдебното решение. Твърди се, че липсата на приет бюджет на Общината за 2022 г. не позволявал изплащане на претендираните възнаграждения, съгласно изричната императивна разпоредба на чл. 34, ал. 9 от ЗМСМА: при неспазване на срока по чл. 94, ал. 2 от ЗПФ за приемане от общинския съвет на бюджета на общината на председателя на общинския съвет и на общинските съветници не се изплаща възнаграждение за периода след изтичането на съответния срок до приемането на бюджета на общината. Сочи се, че при постановяване на съдебното решение, първоинстанционният съд не се бил съобразил с изричната императивна разпоредба на чл. 34, ал. 9 от ЗМСМА и бил постановил същото в противоречие с нея.

На последно място се сочи, че в решаващите мотиви на оспореното Решение, първоинстанционният съд въобще не бил обсъдил и обстоятелството, че Председателят на ОбС - Б. е участвал в заседанието на Общинския съвет, проведено на 19.12.2019 г. и е взел участие в обсъждането и приемането на Решение № 19/19.12.2019 г. – прието и неоспорено по делото, с което е определено възнаграждението му и което Решение е изцяло в негов материален интерес. От приетото и неоспорено по делото Решение № 19/19.12.2019 г. на ОбС – Б. и приложения към него Списък за поименно гласуване, се било установило, че същото е прието със 7 гласа „За“ и 6 гласа „Въздържали се“ - от общо 13 общински съветници, като С. Я. е гласувал „За“ и със своя глас е осигурил необходимия кворум за вземане на решение, като в

тази насока се поддържа, че с тези си действия Я. е получил материална облага - месечно възнаграждение, считано от м. декември 2019 г., което се равнява на 90% от възнаграждението на Кмета, поради което евентуално бил налице конфликт на интереси, за който бил сезиран Председателя на КПКОНПИ със Сигнал вх. № ЦУ 01 - С - 753/23.09.2022 г. – приет и неоспорен по делото, в който е обективизирано искане „на основание чл. 81, ал. 1 от ЗПКОНПИ да бъдат отнети в полза на Община Б. всички получени възнаграждения от С. В. Я. и да му бъде наложена глоба, на основание чл. 171, ал. 1 от ЗПКОНПИ“. До момента нямало произнасяне по подадения Сигнал.

Твърди се, че пред първоинстанционният съд, ответникът бил поискал спиране на производството по делото до произнасяне по подадения Сигнал, което искане не било обсъдено в мотивите на оспореното решение.

Прави се искане да се постанови решение, с което да се отмени Решение № 1297/29.11.2022 г., по гр.д. № 20225220102597/2022 г. по описа на РС – Пазарджик, като постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила, в нарушение на материалния закон и необосновано, както и да се отхвърлят предявените искове като неоснователни.

Прави се и искане да се отмени допуснатото предварително изпълнение на основание чл. 242, ал. 1 от ГПК за частта на решението, с което се присъжда, според първоинстанционният съд „трудово“ възнаграждение, тъй като присъденото възнаграждение не било трудово по смисъла на КТ.

При евентуално потвърждаване на оспореното първоинстанционно Решение, се прави искане да бъде изменен размерът на сторените от Я. разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 850 лв., който размер се явявал прекомерен и за което било направено своевременно възражение пред първата инстанция.

По делото е постъпила и частна жалба от Община Б. чрез пълномощника си адв. Ц. Х., с която обжалва Определение № 293 от 06.02.2023 г., постановено по гр.д. № 20225220102597/2022 г. по описа на РС – Пазарджик, като неправилно като прави искане да бъде отменено и да се уважи молбата по чл. 248 от ГПК за изменение на Решението в частта му за разноските в размер на 850 лева, сторени от С. Я. за платено адвокатско

възнаграждение, който размер се явявал прекомерен, както и да се намали същият.

Излагат се съображения на първо място, че в диспозитива на обжалваното Определение № 293/06.02.2023 г., съдът е постановил: „ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ въззивна жалба с вх. № 25582/12.12.2022 г. от ответника по делото общ. Б., Булстат ***, с адрес гр. Б., *** представлявана от К.В. - кмет, чрез адвокат Х. от АК Пазарджик, в която е инкорпорирана и молба по чл.248 ГПК, за изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските.“, като от буквалното тълкуване на текста на цитирания диспозитив се налага изводът, че съдът е оставил без уважение въззивна жалба с вх. № 25582/12.12.2022 г., което било процесуално нарушение и било абсолютно недопустимо, тъй като по въззивната жалба следвало да се произнесе въззивният съд, а не първоинстанционният.

На второ място се твърди, че в мотивите на обжалваното Определение № 293/06.02.2023 г., съдът бил обсъдил присъдените разноси за адвокатско възнаграждение на ищеца в размер на 850 лева, от което се налагал изводът, че в съответствие с мотивите на Определението, съдът най-вероятно бил целял постановяване на Определение със следния диспозитив: „ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ въззивна жалба с вх. № 25582/12.12.2022 г. от ответника по делото общ. Б., Булстат ***, с адрес гр. Б., *** представлявана от К.В. - кмет, чрез адвокат Х. от АК Пазарджик, в частта ѝ, в която е инкорпорирана и молба по чл.248 ГПК, за изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските.“ или с текст: „ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба по чл.248 ГПК, за изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските, инкорпорирана във въззивна жалба с вх. № 25582/12.12.2022 г. от ответника по делото общ. Б., Булстат ***, с адрес гр. Б., *** представлявана от К.В. - кмет, чрез адвокат Х. от АК Пазарджик.“

На трето място се сочи, че адвокатското възнаграждение се определя от размера на иска и разпоредбите на Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждение /в конкретния случай в редакцията към момента на възникване на процесуалното представителство – 10.08.2022 г./ Твърди се, че искът е в размер на 7721.04 лв. и следвало размера на адвокатското възнаграждение да бъде определен съгласно разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1, а именно: при интерес от 5000 до 10000 лв. - 580

лв. плюс 5% за горницата над 5000 лв., т.е. 580 лв. плюс 5% за 2721.04 лв., а именно 580 лв. плюс 136.05 лв. - в общ размер на 716.05 лв., който размер на адвокатското възнаграждение е правилно посочен в мотивите на обжалваното Определение.

Сочи се, че договореното възнаграждение в размер на 850.00 лв. е с 133.95 лв. повече от определеното в размер на 716.05 лв. по Наредба № 1 и въобще не било към минималния размер, определен в същата, както несъстоятелно бил приел първоинстанционният съд в решаващите мотиви на обжалваното Определение.

Поддържа се, че размерът на договореното адвокатско възнаграждение, завишен със 133.95 лв., при иск в размер на 7721.04 лв., се явявал прекомерен и възражението на ответника се явявало основателно.

Прави се искане да се отмени Определение № 293/06.02.2023 г., постановено по гр.д. № 20225220102597/2022 г. по описа на РС — Пазарджик, като неправилно, както и да се уважи молбата по чл. 248 от ГПК за изменение на Решението в частта му за разноските в размер на 850 лева, сторени от С. Я. за платено адвокатско възнаграждение, който размер се явявал прекомерен, като същият бъде намален до 716.05 лв.

Не се сочат доказателства и не се правят доказателствени искания.

Отговори по въззивната жалба и по частната жалба не са постъпили.

С Разпореждане № 507/22.05.2023 г. на въззивната инстанция, постановено по в. гр. д. № 306/2023 г., в производството по чл. 267 от ГПК, въззивната инстанция е взела становище по редовността и допустимостта на въззивната жалба и на въззивната частна жалба като е насрочила делото за разглеждане в открито заседание.

Адв. Х.: Нямам възражения по доклада. Поддържам като основателни както въззивната жалба срещу първоинстанционното решение, така и частната жалба срещу Определение № 293/06.02.2023 г. Ще соча нови доказателства, тъй като след подаване на въззивната жалба, която е от дата 12.12.2022 г., Административен съд – Пазарджик на 11.04.2023 г. постанови решение по административното дело, с което се оспорва това решение на Общинския съвет, с което решение се приема, че действително няма приет бюджет на Общината за 2022 г. Представям решението на Административен съд – Пазарджик, както и платежно нареждане за преведеното адвокатско

възнаграждение по банкова сметка и списък на разноските.

Адв. Б.: Нямам възражения по доклада. Оспорвам въззивната жалба и частната такава. По отношение на представеното решение, моля да не се приема. Считам, че е неотносимо към предмета на настоящия спор, няма и данни дали е влязъл в сила този съдебен акт. При първоинстанционното разглеждане на делото бяха приобщени, по искане на ответника, писмени доказателства за водене на такова производство и съдът се произнесе, че същите нямат отношение към предмета на делото. Нямам доказателствени искания.

Адв. Х.: Същественият момент в този казус е има ли приет бюджет на Общината, или няма. Решението на Административния съд не е влязло в сила.

Съдът, след съвещание, счита, че следва да се приеме представеното решение на Административен съд – Пазарджик като намира, че същото е относимо, допустимо и необходимо по предмета на спора, а също така са налице предпоставките на чл. 266 от ГПК за приемането на представеното решение на Административен съд – Пазарджик. Същото се явява ново обстоятелство на основание чл. 266, ал. 2, т. 2 от ГПК, тъй като е постановено след постановяването на решението на Районен съд – Пазарджик, което носи дата 29.11.2022 г., а решението на Административен съд – Пазарджик е с дата 11.04.2023 г. Освен това, решението има значение за правилното изясняване на предмета на спора, тъй като основното възражение на ищеца е това, че няма приет бюджет на Общината за 2022 г. Предмет на решението на Административния съд е именно решението на Общинския съвет за приемане на бюджета на Общината за 2022 г., поради което съдът счита, че представеното писмено доказателство е необходимо за правилното решаване на предмета на спора.

Предвид на гореизложеното и на основание чл. 252 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като доказателство по делото Решение № 213/11.04.2023 г. на Административен съд – Пазарджик, постановено по Административно дело № 579/2022 г. по описа на съда.

ПРИЕМА представения списък на разноските по чл. 80 от ГПК.

Съдът счете делото за изяснено, затова

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ:

Адв. Х.: Уважаеми окръжни съдии, при постановяване на Вашия съдебен акт моля да приемете, че въззивната жалба срещу първоинстанционното решение и частната жалба срещу Определение № 293 от 06.02.2023 г. са основателни и да постановите решение, с което да уважите същите, да отмените оспорените първоинстанционни актове като неправилни, незаконосъобразни и необосновани, както и да отхвърлите предявените от Я. искове като неоснователни. Моля да отмените допуснатото предварително изпълнение на първоинстанционното решение, имайки предвид, че възнаграждението на Председателя на Общинския съвет не е трудово по смисъла на КТ. Моля да имате предвид, че Община Б. и към настоящия момент все още няма приет бюджет за 2022 г., което се установява от представеното в днешното съдебно заседание решение на Административен съд – Пазарджик. Моля да имате предвид, че не е спазен срокът по чл. 94, ал. 2 от Закона за публичните финанси за приемане от Общинския съвет на бюджета на Общината за 2022 г., при което съгласно императивната разпоредба на чл. 34, ал. 9 от ЗМСМА на Председателя и на Общинските съветници не се изплащат възнаграждения докато не бъде приет бюджетът на Общината. Императивните разпоредби на чл. 94, ал. 2 от Закона за публичните финанси и на чл. 34, ал. 9 от ЗМСМА са специални и при противоречие с общата разпоредба на чл. 81, ал. 2 от ЗЗД, се прилага специалната, а не общата, както Районен съд – Пазарджик не е сторил това и изцяло е игнорирал цитираните специални разпоредби и е приложил общата разпоредба на ЗЗД, което е абсолютно недопустимо и неправилно. В тази връзка моля да имате предвид подробните съображения, които са изложени във въззивната жалба относно допуснатите пропуски и нередности в оспореното първоинстанционно съдебно решение, както и моля да имате предвид и изложеното в жалбата за пороците на обжалваното определение, което е изложено всъщност в частната жалба. Моля да имате предвид становището за пороците, изложено в писмения отговор на исковата молба и в писмената защита пред Районен съд – Пазарджик. Моля да имате предвид

съображенията ми за незаконосъобразност и за неоснователност на предявените искове, които съм изложила в писмения отговор на исковата молба и в писмената защита пред Районен съд – Пазарджик. На Община Б. моля да присъдите сторените по делото разноски за двете съдебни инстанции съгласно представения списък на разноските в днешното съдебно заседание.

Адв. Б.: Уважаеми окръжни съдии, моля да потвърдите решението на Районен съд – Пазарджик. Считам, че същото не страда от визираните от Община Б. процесуални и материалноправни пороци. Моля да оставите в сила и процесното определение. Моля за присъждане на разноски. Подробни мотиви излагам в писмени бележки, които представям.

Съдът счете делото за изяснено от фактическа страна, затова

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЯВЯВА устните състезания за приключили.

ОБЯВИ, че ще се произнесе със съдебен акт в законния едномесечен срок.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 11:10 часа.

Председател: _____

Секретар: _____